

ВИПУСК

4

КООРДИНАТИ УПРАВЛІННЯ

Збірник наукових праць

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ НАФТИ І ГАЗУ

КООРДИНАТИ УПРАВЛІННЯ

Збірник наукових праць

ВИПУСК 4

За редакцією професора Д. І. Дзвінчука

Івано-Франківськ
Місто НВ
2013

УДК 342.321.316
ББК 67.301(4УКР)300
К 63

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу
(протокол № 06/527 від 3 липня 2013 р.)*

Редакційна колегія:

Т. М. Безверхнюк, д. держ. упр., проф.;
Т. О. Бутирська, д. держ. упр. (заступник головного редактора);
Я. С. Витвицький, д. е. н., проф.;
І. А. Грицяк, д. держ. упр., проф.;
Д. І. Дзвінчук, д. філос. н., проф. (головний редактор);
Н. Г. Діденко, д. держ. упр., проф.;
І. Т. Зварич, д. політ. н., проф.;
Н. А. Липовська, д. держ. упр., проф.;
І. П. Лопушинський, д. держ. упр., проф.;

А. В. Мазак, к. держ. упр., доц. (відповідальний секретар);
В. В. Марчук, д. і. н., проф.;
Я. І. Мандрик, д. і. н., проф.;
О. В. Молодцов, д. держ. упр.;
О. Г. Мордвінов, д. держ. упр., проф.;
І. Ніжнік-Добош, д. ю. н., проф. (Республіка Польща);
В. П. Петренко, д. е. н., проф.;
О. В. Радченко, д. держ. упр., проф.;
С. М. Серьогін, д. держ. упр., проф.;
В. В. Толкованов, к. ю. н., доктор публічного права

Координати управління : збірник наукових праць / за ред. проф.
К 63 Д. І. Дзвінчука. — Вип. 4. — Івано-Франківськ : Місто НВ, 2013. — 344 с.
ISBN 978-966-428-311-0

Статті збірника наукових праць висвітлюють актуальні питання професіоналізації державної служби та реформи державного управління в мовах європейської інтеграції. Особлива увага приділена проблемам переосмислення та вибору шляхів модернізації державної служби, насамперед в інституційному та кадровому аспектах, які б відповідали викликам сьогодення та були спрямовані на утвердження України як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної, правової держави.

УДК 342.321.316
ББК 67.301(4УКР)300

ISBN 978-966-428-311-0

© Редакційна колегія, 2013
© Автори статей, 2013
© ІФНТУНГ, 2013

ЗМІСТ

<i>Гончарук Н.Т., Пахомова Т.І.</i> ЩОДО УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ В ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ	7
<i>Бутирська Т.О.</i> ВЗАЄМОДІЯ СУБ'ЄКТІВ В МЕЖАХ ДЕРЖАВИ З ПОЗИЦІЙ КОМПОЗИЦІЙНОГО ПІДХОДУ	11
<i>Ісаєва І.М., Люта Н.В.</i> МОДЕЛЬ ВЗАЄМОДІЇ УЧАСНИКІВ ПРОЦЕСІВ ТРАНЗИТУ ГАЗУ ЧЕРЕЗ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ: ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ РЕГУЛЮВАНЬ І ПОТОЧНОГО УПРАВЛІННЯ	22
<i>Білоцький О.В., Макулович В.І.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ НА ЗАСАДАХ СВІТОВИХ СТАНДАРТІВ	28
<i>Дзвінчук Д.І., Баран М.П.</i> ОКРЕМІ АСПЕКТИ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УПРАВЛІННІ СИСТЕМОЮ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КРАЇНАХ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ.	36
<i>Боднарчук О.В.</i> «ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ»: ІНТЕРПРЕТАЦІЯ У ДИСКУРСІ ЗМІ	42
<i>Варцаба В.І., Петренко В.П.</i> «СХІДНЕ ПАРТНЕРСТВО» – ПРИКЛАД ІННОВАТИЗАЦІЇ ПРОЦЕСІВ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УПРАВЛІННІ РОЗВИТКОМ РЕГІОНІВ	46
<i>Васильченко Г.В.</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ СУЧАСНИХ СТРАТЕГІЙ МІСЦЕВОГО РОЗВИТКУ ІЗ ЗАЛУЧЕННЯМ ГРОМАДИ	53
<i>Витвицький Я.С.</i> СТРАТЕГІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ І ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ НАФТОГАЗОВИДОБУВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	61
<i>Витко Т.Ю.</i> ОСОБЛИВОСТІ КАДРОВИХ ПРОЦЕСІВ В ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ УКРАЇНИ ТА БОЛГАРІЇ	69
<i>Воронкова В.Г.</i> ЛЮДИНОЦЕНТРИЗМ ЯК АНТРОПОЛОГІЧНА ПАРАДИГМА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	77
<i>Діденко Н.Г.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В УМОВАХ ПОГЛИБЛЕННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.	88

<i>Костенко В.О.</i> ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ – ШЛЯХ ДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ БЕЗПЕКИ В ДЕРЖАВІ	177
<i>Кринична І.П.</i> АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ КЕРІВНИКА ЯК ЛІДЕРСЬКОГО ЯВИЩА В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.	182
<i>Кузьма Н.В.</i> ЕФЕКТИВНІ ІНСТРУМЕНТИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ МІСЦЕВОГО РОЗВИТКУ ГРОМАДИ.	190
<i>Кулик Г.Ю.</i> ПРОФЕСІОНАЛІЗМ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОГО ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.	196
<i>Курчевська К.</i> МЕТОДИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ПРАВОВИХ АКТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В СИСТЕМУ РЕГІОНАЛЬНОГО ПРАВА (НА ПРИКЛАДІ АКТІВ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ОСІБ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ В ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЯХ НА ПОСАДАХ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ)	203
<i>Кусень О.В.</i> ПАРАДИГМА ФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ ЩОДО РОЗВИТКУ ОБДАРОВАНOSTІ	212
<i>Кушнірюк В.М., Рачук Т.М.</i> КЕРІВНИЦТВО ТА ЛІДЕРСТВО ЯК ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУЮЧІ ЛАНКИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ.	216
<i>Лис А.Б.</i> ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ ПОСЛУГ НАСЕЛЕННЮ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МІСТ	223
<i>Лопушинський І.П.</i> ПІДГОТОВКА ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ У КОРОЛІВСТВІ ІСПАНІЯ: ОРІЄНТИР ДЛЯ УКРАЇНИ	230
<i>Мищенко Р.І.</i> ОРГАНИ КОНТРОЛЮ, УПОВНОВАЖЕНІ ЗДІЙСНЮВАТИ ПОРЯДОК ДОТРИМАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	242
<i>Малімон В. І., Труханівська Н. В.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА (НА ПРИКЛАДІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ).	244
<i>Молодцов О.В.</i> ЛІДЕРСЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В ЕПОХУ ПОСТМОДЕРНУ: УКРАЇНСЬКА СПЕЦИФІКА	255
<i>Ніжнік-Добош І.</i> СТАНДАРТИ І ВИМОГИ ЩОДО ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРУКТУР ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ (УРЯДОВИХ І ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ) В РАМКАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	260

4. Корсак К. Ноопрогрес людства й мудрі технології // Віче. – 2012. – № 6. – С. 18–20.
5. Корсак, К.В. Ноотехнологии – база позитивной эсхатологии и устойчивого развития / К. В. Корсак, Ю. К. Корсак // RELGA. – 2012. – № 15, 15 октября. (доступ www.relga.ru).
6. Лоренц К. Двуликий Янус (агрессия человека) // Экология и жизнь. – 2002. – № 3. – С. 8–11. ([http://www.ecolife.ru/arhiv/flash/26\(3-2002\).html](http://www.ecolife.ru/arhiv/flash/26(3-2002).html))
7. Попов Г. О цивилизации XXI века // Вопросы экономики. – 2013. – № 2. – С. 94–107.
8. Эфроимсон В.П. Родословная альеруизма // Экология и жизнь. – 2002. – № 3. – С. 11–14. ([http://www.ecolife.ru/arhiv/flash/26\(3-2002\).html](http://www.ecolife.ru/arhiv/flash/26(3-2002).html))
9. Штомпка П. Социология. Анализ современного общества: Пер. с польск. С.М. Червонной. — М.: Логос, 2008. — 664 с. + 32 с. цв. вкл.

Костенко В.О., майор служби цивільного захисту, начальник зміни оперативно-координаційного центру Управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у Кіровоградській області,

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ – ШЛЯХ ДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ БЕЗПЕКИ В ДЕРЖАВІ

Актуальність дослідження і його зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Людство, обравши технологічний шлях свого розвитку перебуває під впливом техногенних та екологічних ризиків, рівень яких постійно зростає. Надзвичайні ситуації техногенного та природного характеру (далі – НС), що виникають, завжди несуть в собі загрозу життю та здоров'ю населення, призводять до великих людських жертв і матеріальних збитків.

На жаль, кількість техногенних аварій і стихійних лих в останні роки поступово зростає, і ця тенденція притаманна практично усім країнам світу. Саме цей факт змушує їх спільно шукати механізми протидії цим ризикам, координувати спільні дії по вирішенню питань безпеки, у взаємодії між собою виробляти та реалізовувати узгоджену політику задля успішного розвитку та добробуту.

Ефективне розв'язання проблем безпечного існування людства можливе лише завдяки постійному розвитку науки та запровадженню досягнень вчених у практику управління сферою цивільного захисту (далі – ЦЗ). Зважаючи на свою соціальну значущість наукові дослідження у сфері забезпечення безпеки життя і діяльності людини, збереження навколишнього природного середовища ніколи не втрачали свою актуальність. На сьогодні актуальність наукових розробок у сфері управління ЦЗ підвищується з огляду на глобальні зміни у світовому господарстві, техногенні та природні ризики, масштаби та наслідки НС і катастроф, що виникають.

Зважаючи на сучасні світові тенденції щодо збільшення кількості та масштабів техногенних аварій і катастроф подальший стабільний розвиток і безпека суспільства неможливі без ефективних управлінських механізмів для попередження та ліквідації наслідків НС. Об'єктивна реальність вимагає від

світової спільноти пошуку нових науково обґрунтованих, прагматичних форм, методів і принципів взаємодії для спільної боротьби з НС, стихійними лихами і катастрофами.

Україна, як держава з розвинутою промисловістю, зберігає високий рівень техногенного навантаження та потенційної небезпеки шкідливих виробництв для населення і навколишнього середовища, який за експертними оцінками у 5–6 разів перевищує середньоєвропейський [1]. Аналіз НС в Україні, масштаби їх наслідків та труднощі, що виникали в оперативному подоланні наслідків природної стихії в Україні у березні 2013 року вкотре довели, що управління системою на всіх її рівнях, законодавча, матеріально-технічна і кадрова база потребують суттєвого покращення. Такий стан справ свідчить про важливість наукових дослідженнях у сфері цивільного захисту на сучасному етапі розвитку нашої держави.

Про необхідність вдосконалення управління та модернізації державної системи ЦЗ на засіданні Ради національної безпеки і оборони України 29 березня 2013 року окремо наголосив Президент України В. Янукович. Зважаючи на об'єктивні обставини, про це також неодноразово говорили Прем'єр-міністр України – начальник цивільного захисту держави та голова Держслужби України з НС.

Отже, для забезпечення захисту населення і територій від НС українська держава повинна побудувати таку державно-управлінську модель, яка б гарантувала власну безпеку та відповідала високим європейським стандартам.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі питання управління ЦЗ та його складовими розглядали у своїх працях багато вітчизняних і зарубіжних вчених, такі як: Абрамов, В. Акімов, О. Труш, Р. Приходько, С. Андреев, М. Брушлинський, Ю. Воробйов, Ю. Глуховенко, В. Доманський, О. Могильниченко, Б. Порфір'єв, Г. Рева, М. Стеблюк, М. Фалєєв, Г. Федулов, В. Федоренко, В. Шоботов, В. Геєць, В. Ільяшенко, В. Мунтіян, О. Новікова, В. Пілюшенко, Г. Ситник, В. Шлемко. Значний внесок саме у розвиток науки державного регулювання й забезпечення безпеки зробили праці сучасних українських вчених: В. Богдановича, О. Власюка, В. Косецова, В. Ліпкана, В. Предборського та ін.

Досліджуючи різні аспекти системи ЦЗ вітчизняні вчені відзначають наявність суттєвих проблем у різних напрямках її функціонування та вказують на необхідність її модернізації з урахуванням передового європейського досвіду, соціально і техногенно обумовлених потреб держави [1], [2].

Зокрема, Приходько Р.В., у своїх працях вказує на надзвичайно складний організаційно-правовий механізм регулювання відносин у сфері ЦЗ, неупорядкованість та суперечливість окремих положень діючого вітчизняного законодавства, дублювання функцій органів державного управління, що відповідають за реалізацію державної політики у вказаній сфері [1].

Якщо аналізувати публікації останнього періоду, то стає зрозумілим, що їх автори розглядали лише окремі аспекти цієї проблеми, а комплексно, з ура-

хуванням досліджень у галузі науки «державне управління», система ЦЗ до цього часу залишається недослідженою.

Наукова новизна дослідження полягає у дослідженні стану і перспектив розвитку державної системи цивільного захисту України в контексті запровадження європейських стандартів безпеки у державі.

Методологічне значення забезпечується застосуванням системної парадигми під час комплексного аналізу державного управління у сфері цивільного захисту в Україні.

Викладення основного матеріалу. Українська держава у рамках проголошеного нею зовнішньополітичного курсу на інтеграцію з Європейським Союзом (далі – ЄС) шляхом проведення необхідних реформ поступово та наполегливо наближається до європейських стандартів у сфері ЦЗ. Положення, що стосуються безпеки життєдіяльності людини, закріплені у статті 9 засади внутрішньої політики в екологічній сфері та сфері техногенної безпеки і статті 11 основні засади зовнішньої політики Закону України від 1 липня 2010 року № 2411 – VI «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» [3].

Орієнтація нашої держави на європейські стандарти у сфері ЦЗ це, перш за все, гарантія її подальшого всебічного розвитку та національної безпеки, можливість спільно вирішувати не тільки внутрішні питання, що стосуються попередження та ліквідації масштабних НС на своїй території, а й брати активну участь у розв'язанні глобальних проблем людства, що зачіпають інтереси всіх країн та народів світу, характеризуються динамізмом і вимагають для свого розв'язання колективних зусиль світової громадськості.

Слід зазначити, що захист життя і безпека людини являються ключовим пріоритетом в державній політиці країн ЄС, що заснована на принципі колективних зусиль країн-членів у вирішенні зазначених питань. Досягнути високих показників у сфері управління ЦЗ цим країнам вдалося завдяки побудові та ефективній взаємодії функціонуючих національних систем ЦЗ [2].

У рамках реалізації євроінтеграційного плану реформ на державному рівні розпочато процес модернізації та вдосконалення національної системи ЦЗ. Зокрема, тільки у 2012 році та на початку 2013 року було прийнято низку надзвичайно важливих нормативно-правових актів, які повинні забезпечити поступальний рух до розбудови та вдосконалення системи (постанова КМУ від 18 квітня 2012 р. № 606 «Про затвердження рекомендаційних переліків структурних підрозділів обласної, Київської та Севастопольської міської, районної, районної в м. Києві та Севастополі державних адміністрацій» [4]; Указ Президента України від 24 грудня 2012 року № 726 «Про реорганізацію Міністерства надзвичайних ситуацій та Державної інспекції техногенної безпеки України у Державну службу України з надзвичайних ситуацій, як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра оборони України» [5]; Указ Президента України від 2 жовтня 2012 року № 5403 – VI «Про затвердження Кодексу цивільного захисту України», що буде введений в дію з 1 липня 2013 року [6]; Указ Президента України від 15 травня 2013 року № 265 «Про рішен-

ня Ради національної безпеки і оборони України від 29 березня 2013 року «Питання протидії загрозам і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій» [7].

Основним документом двосторонньої співпраці України з ЄС є Адміністративна домовленість між Міністерством України з питань НС та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи і Генеральним Директоратом з питань охорони навколишнього середовища Європейської Комісії про співробітництво між Оперативно-черговою службою МНС та Центром моніторингу та інформації Механізму ЦЗ Співтовариства (8 грудня 2008 року в м. Брюсселі).

Підписання Домовленості дозволило розпочати співробітництво з Механізмом ЦЗ Співтовариства та надало можливість започаткувати співпрацю Єврокомісії та ДСНС України у галузі ЦЗ населення у період до підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Відповідно до цієї Домовленості сторони взяли на себе зобов'язання щодо сприяння взаємній допомозі у випадках НС, проведення спільної роботи з оцінювання впливу наслідків стихійного лиха на навколишнє середовище, залучення експертів до участі у профільних технічних семінарах, співробітництва у галузі більш ефективного використання існуючих сил та засобів ЦЗ, цілодобового обміну інформацією про НС.

Двостороння співпраця з ЄС має для України надзвичайно важливе значення, адже вона передбачає підтримку стабільності і безпеки в регіоні, захист навколишнього середовища і населення, природних ресурсів та інфраструктури, посилення спроможностей країн протидіяти природним та техногенним катастрофам. Очевидно, що ми повинні розвивати наші відносини й надалі, тим більш, що це не лише бажання України, але й прагнення європейської сторони.

Важливою також є плідна співпраця між ДСНС України, Шведським цивільним агентством з НС та Управлінням рятувальної служби Естонії у рамках міжнародного проекту «Партнерське співробітництво», що розглядається як один із пріоритетних напрямків на шляху України до європейської та євроатлантичної інтеграції. Зокрема, це технічне співробітництво за напрямками рятування на воді та у випадку ДТП, при викиді хімічних речовин і забрудненні навколишнього середовища, розвиток Системи 112, готовність до паводкових ситуацій тощо.

Висновок. Для побудови якісно нової, ефективної та орієнтованої на європейські стандарти системи ЦЗ Україні необхідно продовжити конструктивну співпрацю з інституціями ЄС та органами управління держав – членів ЄС, що відповідають за реалізацію державної політики у відповідній сфері; для розширення можливостей співпраці у сфері ЦЗ та приєднання нашої держави до механізму реагування на НС в ЄС продовжити плідно працювати над підписанням нових угод і адаптацією вітчизняного законодавства до загальноєвропейських стандартів; для впровадження європейських норм безпеки в українську систему здійснювати імплементацію нових підходів у сфері управління ЦЗ, таких як розвиток ініційованого нещодавно Головою Держслужби з НС напрямку роботи щодо налагодження чіткої взаємодії та залучення волонтерів

та активістів громадських рухів для підвищення ефективності попередження та реагування на НС [8] (допомога волонтерів у випадку НС налагоджена у багатьох європейських країнах і, як ніколи, актуальна для нашої держави та суспільства); визначити та сформулювати у законодавчій формі правильний вектор цілі для побудови управлінської системи, основною ціллю управління якою має стати забезпечення надійного захисту населення, територій і довкілля від негативних наслідків НС.

При розробці законодавчої та нормативно-правової бази у такій важливій галузі, як сфера ЦЗ, слід звернути особливу увагу на термінологічний апарат, що є важливим інструментом в системі державного управління. В цілому необхідно шукати новий цілісний підхід до рішення безпекових питань, який би чітко взаємоув'язував управлінський, організаційно-технологічний та економічний підходи.

І найголовніше, напередодні підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС наша держава має продовжити поглиблення взаємовідносин з ЄС та докласти всіх зусиль в частині дотримання вимог двосторонніх зобов'язань у сфері ЦЗ для успішного підписання зазначеної Угоди у листопаді 2013 року на самміті «Східного партнерства» у Вільнюсі.

Список використаних джерел

1. Приходько Р.В. Організаційно-правовий механізм регулювання сфери захисту населення і територій від наслідків надзвичайних ситуацій / Приходько Р.В. // Теорія та практика державного управління: зб. наук. пр., вип. 3 (34).
2. Труш О.О. Досвід побудови та функціонування систем цивільного захисту країн-членів Європейського Союзу / Труш О.О. // Теорія та практика державного управління: зб. наук. пр., вип. 1 (28) та вип. 4 (27).
3. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 1 липня 2010 року № 2411 – VI (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, N 40, ст. 527) Режим доступу – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2411-17>.
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження рекомендаційних переліків структурних підрозділів обласної, Київської та Севастопольської міської, районної, районної в м. Києві та Севастополі державних адміністрацій» від 18 квітня 2012 р. N 606 – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/npd/list>.
5. Указ Президента України «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» від 24 грудня 2012 р. № 726 – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/15236.html>.
6. Кодекс цивільного захисту України від 2 жовтня 2012 р. № 5403-VI – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>.
7. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 березня 2013 року «Питання протидії загрозам і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій» <http://www.president.gov.ua/documents/15729.html>
8. Наказ ДСНС України від 30.04.13р. № 210 «Про створення Центру взаємодії ДСНС з волонтерами і волонтерськими організаціями» – Режим доступу: <http://www.mns.gov.ua/files/2013/5/13/210.pdf>